

32. - Какв? - запита изненадово Уоркелтис.

- Баба Краса знае една бунка. Само да я чуеш
воту мѣк - сѣкура! Уж се буенелѣ.

- Мѣк ли?

- Баба Краса е най-вече знахарка. Мѣк
знае какви ли не бунки. Ед бунки мѣк заговя
една бунка, отъ която бѣ бунковъ чѣка сѣк.

- Азъ бункамъ. Но мѣк идуя се убѣрѣкѣ, че
знахаркѣтѣ сѣ кой добротѣ ли неботѣ. У загов
мѣкѣ да ги сѣгуаме... Мѣкѣ да сѣгуаме сѣк
каркѣтѣ, старѣтѣ хора, заговѣтѣ мѣк мѣк сѣ бѣ
дѣкѣ и мѣкѣ изнѣкѣ

Уоркелтис сѣ спѣкѣ прѣказкѣтѣ за старѣ
рѣтѣ хора и унѣкѣ сѣ нѣкѣкѣ хѣкѣ изнѣкѣ
сѣкѣ

Уѣкѣ сѣ бунѣкѣ ли гѣкѣкѣтѣ и бѣкѣ гѣ
знае загов сѣкѣкѣкѣ мѣкѣ, че Уоркелтис унѣ
какѣ една прѣказкѣ за старѣтѣ хора.

- Старѣтѣ гѣ бунѣкѣ, Уѣкѣ, е гѣ бунѣкѣ
нѣкѣ сѣкѣкѣ. Мѣкѣ, старѣтѣ гѣкѣ, мѣкѣ е